

paa, om vi skulle anlægge den foreslaaede Bro eller udvide Færgefarten dernede, anlægge et nyt Færgeleje og anskaffe en ny Færge. Jeg vil gøre ærede Medlemmer, der ere Tilhængere af Møen-Routen, opmærksom paa, at de ikke derved vinde noget for Møens-Projektet, som er af den Beskaffenhed, at det ikke kan gennemføres i en overskuelig Fremtid. De ville kun ved deres Modstand mod dette Projekt bevirke, at vi ikke faa Broen, men komme til at bibeholde den forholdsvis dyrere Ordning med Færgefart.

Jeg vil gerne gøre en Henstilling til den højtærede Minister med Hensyn til Brobygningen, for saa vidt Forslaget maatte blive vedtaget, og det er den Henstilling, at det bliver saa vidt muligt dansk Arbejde, at Arbejdet saa vidt muligt bliver i Danmark. Forslaget og dets Motiver oplyse intet om, hvilke de Firmaer ere, som man paatænker at give Broen, men saa vidt jeg har bragt i Erfaring, ere disse Firmaer to danske Firmaer, nemlig Burmeister & Wain og Ingeniør Monberg, i Forbindelse med et tysk Firma, som jeg dog ikke kender. Jeg mener, at derved, at Firmaet Burmeister & Wain er med i det Konsortium, som skal bygge Broen, vil det være givet, at alt det Jernarbejde, som kan udføres med Fordel her i Landet, virkelig ogsaa vil blive udført her i Landet. Ligeledes er der jo med Hensyn til Jordarbejdet ingen Fare for, at det skal gaa til Udlandet; det er man nødsaget til at lade blive udført her i Landet. Men derimod kan der være mange andre forskellige Arbejder, som den højtærede Minister maa have sin Opmærksomhed henvendt paa og faa Sikkerhed for, at de blive udførte her i Landet. Jeg vil i saa Henseende henvise til den Masse Granit, som skal bruges ved en saadan Bro. Her i Landet kunne vi jo selv producere vor Granit; den siges jo endogsaa at være betydelig bedre end det, man indfører fra Udlandet, og der vil blive Tale om saa store Kvanta af Granit, at det vilde være aldeles uforsvarligt, om man ikke fik fastsat en Bestemmelse om, at det Granitarbejde, der skal bruges til Broen, bliver udført i Danmark, og det vil jeg meget henstille til den højtærede Minister at tage Vare paa.

For Lolland-Falsters Vedkommende kunde der jo være forskellige Ønsker at frembringe ved et saadant Forslags Fremkomst. Jeg vil gøre opmærksom paa en eneste Ting, som jeg tidligere har været inde paa under Omtalen af denne Sag,

nemlig, at naar man faar en saadan Bro fra Sjælland til Falster, burde det laves saaledes, at der ogsaa blev Gangbro og Kørebane, saaledes at Folk paa deres Ben eller Cykler eller med Hest og Vogn kunde foretage Ture fra Falster til Sjælland eller omvendt. Imidlertid kan jeg godt indse, at under den foreliggende økonomiske Situation vil det gælde om at faa et saadant Projekt gjort saa billigt som muligt, saa at det vel nok vil være umuligt for os at faa saadanne Ønsker opfyldte, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved det. Jeg kan godt indse, at naar en Bro skal bruges baade til Jernbanetrafik og til almindelig Vognførsel og til Cyklekørsel og af Fodgængere, vil den blive betydeligt dyrere, end naar den udelukkende skal bruges til Jernbanetrafik; saa der maa naturligvis Lolland-Falstringerne resignere.

Jeg anbefaler derfor Forslaget, saaledes som det foreligger. Det er et Forslag, vi kunne overkomme. Det overstiger ikke vor økonomiske Evne, og det er et Forslag, som vil bringe stabile og gode Forhold dernede, baade hvad Lokaltrafikken og Fjerntrafikken angaar. Desuden vil jeg gøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at dette er et nationalt Foretagende, som vi bør udføre, fordi vi ved at faa denne Bro forbedre vor Route København—Berlin saa ganske betydeligt, at det maa føles som en national Sag af alle Danske. I den Konkurrence, vi staa i for Øjeblikket med Sverige, som ogsaa har lavet en Linie for at konkurrere med os, bør vi alle staa sammen og søge at gøre denne Linie saa god, at den vil kunne hævde sin Plads som førende paa det Sted, hvor den gaar. Dermed anbefaler jeg det foreliggende Forslag til Tingets Velvillie.

Rørdam: Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) dokumenterede forleden Dag, at han ligesom i Fjor var en Modstander, jeg havde nær sagt en forbitret Modstander af dette Forslag; der gik igennem hans Tale en Understrøm af Vrede mod det. Det ærede Medlem appellerede til Lokalpatriotismen, Sparsommeligheden og mange andre Ting for at vise sin Modstand mod Forslaget. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Medlem ikke kan appellere til Sparsommeligheden, idet denne Foranstaltning — det er jeg overbevist om efter alt, hvad der foreligger — netop kan dikteres af Sparsommelighed. Denne Foranstaltning vil i det lange Løb vise sig meget økonomisk.

Det ærede Medlem sagde, at nu havde